

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Steen Gade, at jeg synes – efter at jeg selv er fyldt 41 år – at man godt kan tillade sig at drille folk lidt med deres alder. Men jeg må anbefale, at man lytter til, hvad det var, jeg svarede i mit første indlæg.

En dansk undersøgelseskommission vil ikke have mulighed for over for udenlandske myndigheder at kræve materiale udleveret – det er altså udelukket – eller indkalde personer til at afgive forklaring. Det vil således ligge uden for en kommissions beføjelser at gennemtvinge, at f.eks. medarbejdere i den amerikanske efterretningstjeneste skulle afgive forklaring for kommissionen.

Derfor er svaret til hr. Steen Gade: Jeg synes egentlig, det ville være formålstjenligt, hvis man gennemlæste lov om undersøgelseskommissioner. Lov om undersøgelseskommissioner handler om at beskrive et faktisk hændelsesforløb ved begivenheder, der har fundet sted i Danmark, og derfor har jeg altså meget svært ved at besvare spørgsmålet på anden måde, end jeg har gjort.

Kl. 17.20

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det er en bemærkelsesværdig mistillid til vores allierede, der bliver udvist fra justitsministerens side, nemlig at man på forhånd antager, at man ikke vil medvirke, ikke vil svare, og så også fordi kommissionen ikke kan gennemtvinge det. Der er andre lande involveret i den her sag, som slet ikke har den mistillid, som justitsministeren i Danmark har, og som har rettet henvendelse og spurgt om konkrete flyvninger og naturligvis forventer at få et svar. Og jeg synes også, at en kommission må kunne forvente, at vores allierede bidrager til at belyse den her sag.

Så vil jeg også spørge om et andet forhold. Det er jo sådan, at i Europa-Parlamentets rapport henviser man til, at der allerede på et møde i NATO den 7. december 2005 fra USA's side blev oplyst om de her ekstraordinære flyvninger og om fængslerne. Der må jeg sige, at det jo er noget, som vi kunne få oplyst, altså om regeringen har viden om det. Jeg går ud fra, at en undersøgelseskommission har rig mulighed for at få prøvet, om det står til troende.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan sådan set godt forstå, at hr. Morten Østergaard i sædvanlig polemisk stil skruer sig op i det helt høje toneleje. Det er jo et eller andet sted meget pinligt. Vi har været igennem et forløb, hvor man startede med at komme med en masse påstande, dem kunne man sådan set ikke rigtig dokumentere; så begyndte man at stille spørgsmål, og det har man så gjort igennem mange, mange måneder, hvor adskillige ministre er blevet spurgt om alt mellem himmel og jord og har besvaret det ordentligt, omhyggeligt og redeligt under ministeransvar; og nu ender det altså med, at Det Radikale Venstre, et parti, der rent faktisk har haft regeringsansvar igennem mange perioder tidligere i danmarkshistorien, står her og foreslår, at man skal benytte lov om undersøgelseskommissioner til at få undersøgt forhold, der først og fremmest vedrører udlandet.

Jeg må sige til hr. Morten Østergaard, at jeg simpelt hen synes det er pinligt.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det, der jo så er pinligt, er, at regeringen fra starten fuldstændig har afvist det og henvist til de diplomatiske forsikringer fra USA. Efterfølgende har det så vist sig, at det rent faktisk har fundet sted, og den amerikanske præsident har udtrykt sig meget klart og sagt: Jo, jo, den slags aktiviteter har vi søreme haft. Det er selvfølgelig lidt pinligt, kan man sige, at forsvare nogen, der ikke engang gider at forsvare sig selv. Men det er så, hvad det er.

Jeg vil godt vende tilbage til det omkring politisamarbejdet, som vi støtter varmt i Det Radikale Venstre, og spørge justitsministeren, om det ikke giver anledning til, når den danske udenrigsminister i dag har sagt, at man ikke kan udelukke, at de aktiviteter er foregået i Danmark, at tage det op i kredsen, når vi ved, det er foregået visse steder i Europa og vi ikke kan udelukke, at det er foregået i Danmark. Giver det så ikke anledning til, at justitsministeren tager det med i kredsen af justitsministre i EU og diskuterer, om det fornødne beredskab er til stede? For det er i hvert fald helt klart det, som Europarådets generalsekretær og Europa-Parlamentet har sagt, nemlig at det mener de ikke det er. Er det ikke et tilsagn, ministeren kunne give i dag?